

HÃY TẢ CẢNH NGÔI TRƯỜNG THÂN YÊU CỦA EM

Đề bài: Hãy tả cảnh ngôi trường thân yêu của em theo học trong những năm qua

Các bài văn tham khảo

Bài số 1:

Bài văn mẫu tả ngôi trường của em hay nhất

Mùa hè chợt đến với những cơn mưa rào xối xả, trong lòng mỗi học sinh cuối cấp như tôi lại đượm buồn khó tả. Có lẽ, vì ai ai cũng hiểu, chẳng mấy chốc nữa thôi, chúng tôi sẽ phải xa bạn bè, xa thầy cô và xa mái trường đã quá đỗi thân thương này.

Hôm nay, tôi đi tới trường từ sớm. Ngôi trường quen thuộc hiện lên với vẻ đẹp lạ kì mà chẳng mấy khi tôi để ý. Cổng trường sừng sững với dòng tên ngay ngắn “Trường tiểu học Nam Thành Công”. Cổng trường chỉ lác đác vài bạn học sinh, trên tay cầm quyển truyện hay chiếc bánh. Khi tôi bước vào, tất cả như còn đang chìm trong giấc ngủ say. Mọi thứ im lìm và thoảng hiện trong màn sương lãnh đăng. Hàng cây phim phăng phắc như những vệ sĩ canh gác ngôi trường. Đường như, sau vẻ im ắng đó, tất cả đều đang cựa mình tỉnh dậy, bắt đầu ngày mới. Xa xa, ông mặt trời thức dậy sau dãy núi, chiếu những tia nắng mới nhuốm vàng cả ngôi trường. Chỉ trong phút chốc, những làn gió nhẹ như có vẻ uể oải đã nhanh chóng xào xạc thổi. Chính nắng, chính gió đã xua tan dần làn sương đêm ban nãy. Chẳng biết từ lúc nào, những chú chim non tỉnh giấc, sà xuống mặt sân rồi vờn mò hót vang bản nhạc bình minh.

Học sinh tới mỗi lúc một đông, mặt trời lên cao hơn làm bừng sáng cả ngôi trường. Dưới nắng, hàng phượng, hàng bàng, những khóm hồng, khóm cúc như tươi mới, rạng rỡ hơn. Lúc này, tôi mới để ý, chiếc áo vàng cam của dãy nhà lớp học nay đã sòn màu. Hẳn là do những cơn mưa rào đầu mùa làm phai bớt màu sơn của nó. Các bạn học sinh nô đùa vui nhộn. Cánh cửa nhà hiệu bộ cũng đã dần mở. Duy chỉ còn bác trống trường chưa thức giấc.

Hồi sau, bác trống cất vang tiếng tùng tùng tùng. Ai nấy đều nhanh chóng trở về lớp học của mình. Giờ học, sân trường vắng lặng, chỉ có những thanh âm giảng bài hay tiếng đọc của cô trò trong lớp. Giờ ra chơi, các bạn học sinh ủa ra như ong vỡ tổ, phá tan không khí vắng lặng ban nãy. Lá cờ đỏ giữa sân như biết tới giờ nghỉ nên phất phới bay trong gió. Vòm lá ngả nghiêng theo gió, tỏa rợp bóng mát cho học sinh chơi đùa. Máy bạn ngồi đọc sách, máy bạn chơi nhảy dây, rồi máy bạn khác chơi đá cầu. Ai nấy đều rạng rỡ, háo hức.

Hóa ra, mỗi ngày, ngôi trường tôi đều đẹp đẽ và rộn vang tới vậy. Ấy thế mà khi sắp xa nó, tôi mới nhận ra. Tôi sẽ nhớ biết nhường nào, hình ảnh ngôi trường thân thương thấp thoáng dưới vòm lá xanh mát.

Bài số 2:

Ngôi trường thân yêu quá đỗi quen thuộc

Thấm thoát đã hơn bốn năm ngồi trên chiếc ghế trường tiểu học. Có lẽ vì vậy mà ngôi trường này đã trở nên vô cùng quen thuộc đối với em.

Từ ngoài đường đi vào trong trường phải qua một con đường ngắn, hai bên đường là hai hàng cây xanh tỏa bóng che mát khiến cho con đường này lúc nào cũng thoảng đăng. Mỗi khi có

HÃY TẢ CẢNH NGÔI TRƯỜNG THÂN YÊU CỦA EM

làn gió nhẹ thổi qua lại làm những tán cây rung rinh như đang nhảy múa trông rất vui mắt. Đi thêm một đoạn nữa là tới cổng trường. Cổng cổng sừng sững hiện ra trước mắt em như một người khổng lồ thân thiện đang dang tay chào đón các cô cậu học trò vào trường.

Sân trường em toàn bộ đều được lát gạch đỏ. Trên sân trường có trồng rất nhiều những cây bóng mát: cây bàng lẳng tím thậm cả một góc sân, cây phượng đỏ rực rỡ như một ngọn đuốc đang bùng cháy,... Còn cả những bồn hoa bé bé xinh xinh nằm rải rác xung quanh sân trường với những bông hoa màu sắc sắc sỡ nữa chứ. Trường em có tổng cộng hai mươi lớp học, lớp nào cũng được trang bị những thiết bị hiện đại phục vụ tốt nhất cho việc học tập và rèn luyện của học sinh.

Tất cả các bức tường đều được sơn màu vàng óng như ánh nắng, vừa tạo được cảm giác tươi sáng lại vừa ấm áp, quen thuộc đối với học sinh. Toàn bộ các cánh cửa của những lớp học bao gồm cửa sổ và cửa đi đều được làm bằng kính giúp giảm nóng và tăng cường tối đa ánh sáng vào trong lớp học phục vụ cho việc học tập của học sinh.

Em rất yêu ngôi trường của em. Từ nay về sau, dù đi đâu và làm gì thì em cũng luôn nhớ về ngôi trường thân yêu này.

Bài số 3:

Cảm nhận của học sinh lớp 5 về ngôi trường

Thời gian thấm thoắt thoi đưa, mới ngày nào em mới chỉ là một cô bé lớp một rụt rè núp sau lưng mẹ vậy mà giờ đây đã gần năm năm em theo học tại ngôi trường thân yêu này.

Ngôi trường của em đã được xây cách đây từ rất lâu rồi nên trông nó có một vẻ gì đó rất trang nghiêm và cổ kính. Trường em có tổng cộng ba tòa nhà, hai dãy nhà để xe cho học sinh và một dãy nhà để xe dành cho giáo viên. Ở giữa sân trường còn có một hồ nước rất rộng trồng hoa sen. Hè về những bông hoa sen nở hồng thắm như tô điểm cho ngôi trường của em thêm đẹp hơn. Xung quanh hồ còn có hàng rào cẩn thận để bảo đảm an toàn cho học sinh. Các dãy nhà được xây theo hình chữ U với các bức tường phủ sơn vàng óng toát lên vẻ thân thương, gần gũi.

Trong các lớp học ngoài những những vật dụng cần thiết như bàn ghế, bảng đen, phấn trắng còn có rất nhiều những thiết bị hiện đại khác như máy chiếu, máy in,... phục vụ cho công việc học tập. Đằng sau trường là một khu đất rất rộng dùng làm nơi để học thể dục và thi đấu thể thao. Trước cửa mỗi lớp học có những bồn hoa bé bé xinh xinh với những bông hoa màu sắc nổi bật thu hút những anh ong chị bướm đến hút mật đùa vui. Ngoài ra, trên sân trường còn có rất nhiều những cây bóng mát khác nhau như cây phượng với sắc đỏ rực rỡ, cây bàng với sắc xanh ngọc dịu mát,...

Đội ngũ giáo viên trường em đều là những thầy cô với chuyên môn cao và nhiệt huyết đối với nghề. Các thầy cô luôn luôn hết mình và tận tâm đối với nghề, luôn coi học sinh như con của mình mà chăm sóc, dạy dỗ. Học sinh trong trường ngoan ngoãn và chăm chỉ học tập, tu dưỡng đạo đức, kính thầy, yêu bạn. Em cảm thấy mình rất may mắn khi có thể được học tập tại môi trường lành mạnh này.

Em yêu trường em nhiều lắm. Hình ảnh của ngôi trường thân yêu sẽ mãi mãi khắc sâu vào trong tâm trí em như đánh dấu cả một quãng thời gian tuổi thơ tươi đẹp đầy nắng và gió.

HÃY TẢ CẢNH NGÔI TRƯỜNG THÂN YÊU CỦA EM

Bài số 4:

Bài văn mẫu lớp 5 tả Trường tiểu học Ngô Quyền

Là học sinh ai cũng từng gắn bó với ngôi trường của mình. Em cũng vậy, ngôi trường tiểu học của em là nơi đem lại cho em nhiều niềm vui và kỉ niệm. Em yêu ngôi trường của mình.

Trường tiểu học của em nằm ở vùng nội ô thành phố nên diện tích không rộng lớn lắm, thế nhưng trường lại nằm riêng biệt ở một nơi nhiều cây xanh bao phủ nên trường lúc nào cũng mát mẻ và yên tĩnh chứ không ồn ào tiếng xe cộ bên ngoài. Từ ngày đầu tiên được mẹ chở đến trường, em đã bị thu hút bởi màu xanh ngọc của vôi. Màu xanh ấy làm em cảm thấy dễ chịu và bình yên như bên mẹ. Đầu năm học nào trường cũng được sơn sửa lại nên lúc nào em cũng cảm thấy trường rất mới. Cả màu ngói đỏ cũng thật đẹp, em cứ ngỡ nó là màu điểm 10 trên bài thi cuối năm vậy. Bao quanh ngôi trường là tường rào kiên cố, phía trước và sau lưng trường đều có cổng. Chúng em thường đi từ cổng trước vào. Cánh cổng trường được làm từ những thanh sắt to cứng, sơn màu vàng kem rất nổi bật. Phía trên cửa ra vào có treo một cái bảng to sơn xanh và dòng chữ màu vàng kim lấp lánh “Trường tiểu học Ngô Quyền”.

Vào cánh cổng trường là sân trường be bé. Sân trường em dù không lớn nhưng lại rất đẹp bởi các thầy cô trồng nhiều hoa và cây xanh. Những luống hoa mười giờ, hoa hồng chen nhau nở rộ dưới ánh nắng. Giờ ra chơi học sinh chạy ùa ra ngồi dưới gốc cây mát mẻ và chơi đùa cùng nhau.

Trường em có tất cả 4 dãy phòng. Dãy chính to nhất đối diện với cổng trường có hai lầu. Lầu 1 là các em lớp 1, lầu hai là lớp 2. Mỗi lầu có 10 phòng học. Dãy phòng học thứ hai nằm phía trái cũng có hai lầu dành cho học sinh lớp 3, lớp 4. Riêng học sinh lớp 5 thì học dãy phòng bên tay phải. Còn một dãy phòng nữa nằm ở phía sân sau, đó là văn phòng của thầy cô và thư viện. Phòng học của chúng em tuy không quá rộng nhưng được trang bị đầy đủ quạt, đèn để học sinh thoải mái. Ngoài ra phía sân sau còn có căn tin bán đồ ăn cho học sinh.

Ngôi trường đã để lại cho em biết bao kỉ niệm vui buồn. Em yêu ngôi trường của mình và xem đó là ngôi nhà thứ hai. Thầy cô là cha mẹ còn bạn bè là anh chị của em. Em rất tự hào về ngôi trường và hứa sẽ học thật tốt để xứng đáng là học sinh của trường.

Bài số 5:

Bài văn tả về ngôi trường cảm động nhất

Tuổi thơ của mỗi người đều gắn bó với một kỉ niệm nào đó, có thể là mái đình, bãi cỏ thả diều, lớp mẫu giáo... Riêng em, em thấy mình thật gắn gũi với ngôi trường Tiểu học, nơi em đã học từ lớp một đến bây giờ.

Nhìn từ xa, ngôi trường ẩn trong lũy tre làng, lấp ló những mảng tường xanh, vàng như một bức tranh nhiều màu sắc trên nền bầu trời xanh trong. Đến trường, hiện ra trước mắt em ba dãy phòng học xây thành hình chữ H. Tường lớp học màu xanh da trời, mái lợp tôn màu xám bạc. Dãy phòng Ban giám hiệu, phòng truyền thông lợp ngói đỏ, tường phòng sơn màu vàng kem. Trường có hai sân chơi, cũng là sân để tập thể thao, diễu hành. Sân trước rộng hơn sân sau.

HÃY TẢ CẢNH NGÔI TRƯỜNG THÂN YÊU CỦA EM

Giữa sân là cột cờ uy nghiêm với lá cờ đỏ sao vàng tung bay trong gió. Sân trước của trường rợp bóng mát dưới những tán lá bàng, tán cây phượng vĩ xum xuê, được trồng từ lâu đời. Sân sau của trường chỉ rộng bằng một nửa sân trước. Sân sau mát mẻ nhờ bóng râm của cây bàng cổ thụ có thân cành hình to, chia nhánh, thắt eo như một cây cảnh khổng lồ.

Góc trái sân sau là giếng nước và nhà vệ sinh. Góc phải sân là căng-tin và phòng chơi bóng bàn. Đó là hai phòng lớn mái bê-tông, cửa kính nom khá đẹp. Trường em có tất cả hai mươi lăm phòng học. Mỗi phòng học có hai dãy bàn học sinh, một tủ hồ sơ và bàn giáo viên. Gần đây, mỗi phòng học được trang bị thêm một màn hình vi tính và quạt trần. Phòng học nào cũng có ảnh Bác Hồ treo trang trọng phía trên bảng đen lớp học. Ảnh Bác hiện từ, tôn nghiêm phía dưới câu khẩu hiệu nổi tiếng của Bác: “Không có gì quý hơn độc lập, tự do”. Phòng học sáng lên, rộng rãi, thoáng mát trước các khung cửa sổ mở rộng.

Đẹp nhất trường là phòng Truyền thống và các bồn hoa dọc hành lang lớp học. Bước vào phòng Truyền thống, em rất xúc động trước sự bài trí ở đây. Tượng bán thân của Bác Hồ được đặt ở vị trí trang trọng nhất. Cạnh đó, các lá cờ nhà trường đoạt giải trong các kì thi được treo ngay ngắn. Các ảnh chụp sinh hoạt của học trò và giáo viên treo dọc hai bức tường làm phòng Truyền thống thêm ấm áp. Ngoài sân, những bồn hoa nối dài nhau như một đường viền đủ màu sắc giúp sân trường đẹp hẳn lên, tươi vui hơn. Mỗi một ngày đến lớp học, em thêm yêu thầy cô, yêu bạn bè và ngôi trường thân quen của mình.

Mai này tốt nghiệp Tiểu học, chúng em sẽ xa mái trường đã học trong năm năm đầu đời. Em quên sao được những ngày đầu tiên đến lớp còn rụt rè, nép sát bên mẹ. Em chắc chắn sẽ ghi nhớ mãi hình ảnh chúng em: khăn quàng đỏ trên vai, nghiêm trang và xúc động trong lễ tổng kết năm học hàng năm. Em cố gắng học giỏi để xứng đáng là anh chị, cánh chim đầu đàn của mái trường Tiểu học.

Bài số 6:

Bài văn tả ngôi trường Tiểu học Cát Linh

Tuổi thơ của mỗi người thường gắn với những kỉ niệm về quê hương, đất nước, mái trường. Trong vô vàn kỉ niệm đó, có lẽ em yêu quý nhất là ngôi trường Tiểu học Cát Linh.

Đi trên phố tấp nập người qua lại, nếu để ý, chúng ta sẽ thấy ngôi trường Tiểu học Cát Linh. Cổng trường là hai cột đá cao, to, phía trên là tấm biển màu xanh dương với hàng chữ “Trường Tiểu học Cát Linh” màu đỏ tươi. Bên trong là một con đường để đi vào trường. Con ngõ tuy chỉ nhỏ nhưng rất đẹp, vì có rất nhiều cây: phượng, phi lao, bằng lăng che rợp con ngõ nhỏ. Vào sâu chút nữa, ta sẽ thấy sân trường. Sân trường được lát xi măng, kẻ ô ngay ngắn. Giờ ra chơi, chúng em chơi những trò chơi dân gian, đọc sách dưới sân trường. Sân có rất nhiều cây, nào chị nhài tây trắng muốt, bác đa già cổ thụ...

Các dãy lớp học được sơn màu vàng nhạt, phòng đoàn đội, hiệu phó...được bố trí vuông góc với lớp học tạo thành hình chữ H. Nhà trường còn xây thêm thư viện và phòng máy vi tính. Thư viện cung cấp cho chúng em tài liệu, truyện hay. Phòng máy vi tính giúp giờ học thêm sôi nổi.

Em rất yêu mái trường Tiểu học Cát Linh. Dù mai đây có đi khắp mọi miền, dù thời gian có trôi theo dòng chảy, nhưng em sẽ không quên trường nơi vun đắp cho em những bước đầu

HÃY TẢ CẢNH NGÔI TRƯỜNG THÂN YÊU CỦA EM

đời, nơi em đã để lại bao kỉ niệm về bạn bè, thầy, cô giáo những người cha, người mẹ thứ hai của em.

Bài số 7:

Bài văn tả về trường Tiểu học Trần Hưng Đạo

Trường của em mang tên một vị anh hùng dân tộc – Trường Tiểu học Trần Hưng Đạo. Ngôi trường này đã gắn bó với em trong nhiều năm qua, đây là nơi em có nhiều kỉ niệm nhất.

Trường được xây dựng trên một khu đất rộng ở trung tâm phường. Từ xa, em đã nhìn thấy dãy nhà đồ sộ thấp thoáng dưới hàng cây xanh.

Tám biển trường màu xanh đặt trên hai đầu trụ cổng chính, cổng trường rộng, hai cánh cửa bằng sắt màu xanh lam bóng loáng. Bên trong cổng trường là phòng trực của đội cờ đỏ. Phòng trực như một cái lán gỗ nhưng rất xinh xắn, mái ngói đỏ tươi, thấp thoáng dưới tán cây me đầu ngõ. Sân trường được tráng xi măng, có "đường hiệu bộ" đi vào sân và vào các dãy phòng học. Dọc theo "đường hiệu bộ" này là các khóm hoa luôn rập rờn, rập rờn trong vòm lá xanh non. Ở phía bên phải vẫn phòng là cột cờ, lá cờ tung bay trong gió sớm. Trước cột cờ này, trên mảnh sân này, mỗi sáng thứ hai chúng em làm lễ chào cờ.

Mỗi lần chào cờ như thế, em luôn hình dung hình ảnh của đoàn quân Việt Nam đang hùng dũng tiến bước quân hành ra mặt trận, đem lại hòa bình, hạnh phúc cho dân tộc Việt Nam. Bao quanh sân trường, nơi em có nhiều kỉ ức ấy là ba dãy nhà đứng thành hình chữ U. Dãy nhà cao nhất hướng ra cổng. Đó là dãy nhà hai tầng gồm mười sáu phòng học, tường quét vôi màu xanh nhạt, cửa lớn sơn màu xanh lam, cửa sổ là những ô cửa kính lấp loáng, sáng trong. Dãy nhà bên phải là thư viện, phòng y tế, phòng truyền thông và phòng làm việc của Ban giám hiệu, phòng nào cũng được trang trí mang tính thẩm mỹ và khoa học. Dãy nhà bên trái gồm tám phòng học nổi bật với tường vôi mới sơn, mái ngói đỏ tươi, cửa lớp làm bằng gỗ xoan đào nổi vân như lụa.

Bên trong các trường học đều được trang trí đẹp mắt. Bảng đen bóng loáng, bàn ghế thẳng tắp thơm mùi gỗ mới. Trên tường những lăng hoa nhiều màu sắc rực rỡ, rực rỡ như màu áo của các cô thiếu nữ. Nhìn bao quát xuống lớp học là ảnh Bác Hồ. Bác mỉm cười với chúng em. Mỗi lần nhìn ảnh Bác, em lại nhớ lời Bác dặn: "Non sông Việt Nam có trở nên tươi đẹp hay không, dân tộc Việt Nam có bước tới đài vinh quang để sánh vai với các cường quốc năm châu được hay không, chính là nhờ một phần lớn ở công học tập của các em". Lời dặn dò của Bác trong thư em luôn ghi nhớ, nó thúc giục chúng em thi đua rèn đức luyện tài". Thi đua học tập tốt để tiếp nối bàn tay xây dựng quê hương.

Rồi đây, từ mái trường thân yêu này, những cánh chim non sẽ bay cao, bay xa, bay đến mọi miền của Tổ quốc. Dù có đi đâu hay về đâu thì chúng em cũng không quên ngôi trường tiểu học này, nơi có biết bao bè bạn thân thương, có bao thầy cô sớm hôm chăm sóc, trang bị tri thức mỗi ngày. Em yêu nơi ấy biết nhường nào!

Bài số 8:

Bài văn mẫu lớp 5: Tả trường Tiểu học Lê Hồng Phong

HÃY TẢ CẢNH NGÔI TRƯỜNG THÂN YÊU CỦA EM

Ngôi trường đã gắn bó với em trong năm năm học vừa qua là ngôi trường mang tên trường Tiểu học Lê Hồng Phong. Hôm nay em đến trường sớm hơn mọi khu để làm công việc trực nhật, nên có dịp quan sát vẻ đẹp của trường trước buổi học.

Khi em đến trường, hai cánh cửa to lớn được sơn màu xanh đã bị phai màu hé mở từ bao giờ. Lớp học, bàn ghế, những người bạn thân quen của tuổi học trò như âm thầm và lặng lẽ chờ đợi chúng em.

Bầu trời hôm nay thật đẹp, tiết trời se se lạnh. Đứng trên tầng cao quan sát em thấy ngôi trường khang trang, sạch sẽ. Trường có ba dãy gồm có hai dãy lớp học và một dãy là văn phòng giáo viên. Các dãy lớp học nằm san sát nhau, mỗi lớp có bốn cửa sổ và một cửa ra vào. Nhìn vào trong lớp học, bàn ghế sạch sẽ, ngay ngắn. Đặc biệt mỗi lớp học đều có ảnh Bác Hồ, 5 điều Bác Hồ dạy thiếu niên nhi đồng và nội qui lớp học để cho chúng em không được quên những nội qui của nhà trường.

Khu văn phòng nằm ở giữa, đối diện là vườn sinh thái với những cây hoa tạo nên một vẻ đẹp thanh bình. Nơi đây là chỗ các thầy cô giáo làm việc và họp. Bên cạnh đó là phòng Ban giám hiệu và đi vài bước nữa là thư viện của trường, ở đó có rất nhiều sách cho chúng em đọc và tìm hiểu về những điều bổ ích, lí thú. Nơi giúp em vui chơi giải trí sau những giờ học căng thẳng là sân trường. Sân trường được làm bằng xi măng rất đẹp. Chính giữa là cột cờ chừng 10m với lá cờ đỏ sao vàng tung bay trước gió.

Rồi các bạn đến trường ngày một đông, phút yên tĩnh của buổi sớm bỗng mất dần đi. Quang cảnh trường trở nên nhộn nhịp, đông vui bởi những tiếng nói cười của tuổi học trò chúng em. Trên cành cây, những chú chim hót líu lo vang. Bông Tùng! Tùng! Tùng! Ba hồi trống vang lên, không gian như rung mình lay động. Các bạn vội vàng xếp hàng vào lớp. Một buổi học mới bắt đầu. Lúc này sân trường trở nên vắng lặng, đâu đó chỉ còn tiếng gió thổi, tiếng chim lích chích trong tán lá phượng.

Em rất thích ngôi trường của em, nơi đã để lại cho em nhiều kỉ niệm của những năm tháng học trò, tình cảm đối với thầy cô, bạn bè. Mai đây dù có đi đâu xa em vẫn nhớ mãi ngôi trường Tiểu học Lê Hồng Phong thân thương này.

Bài số 9:

Tả trường tiểu học Lê Lợi

Có lẽ khi nói đến ngôi trường là một khái niệm không hề xa xôi đối với tất cả chúng ta. Ai cũng có một ngôi trường in sâu trong tâm trí mình mà khi đi đâu ta cũng không thể nào quên được mái trường thân thương ấy.

Đối với tôi ngôi trường tiểu học Lê Lợi là ngôi trường mà tôi rất yêu quý. Toàn bộ ngôi trường được nhuộm một màu vàng trông rất đẹp và khi ánh nắng chiếu xuống làm cho nó trở nên rực rỡ hơn. Khi đến gần bạn sẽ nhìn thấy một chiếc cổng trường được tô đậm dòng chữ màu xanh “trường tiểu học Lê Lợi”. Dù đã nhiều năm rồi nhưng cánh cổng ấy vẫn đẹp lắm vẫn hiên ngang như chào đón tất cả mọi người đến với trường.

Cánh cổng màu xanh của trường đã cũ mỗi khi bác bảo vệ mở ra kéo vào là nó lại kéo kẹt nghe thật vui tai. Chiếc cổng lúc nào cũng mở rộng như một người mẹ luôn chào đón chúng tôi bước vào the giới của kiến thức của những lời hay lẽ phải. Đi qua cánh cổng chính là một

HÃY TẢ CẢNH NGÔI TRƯỜNG THÂN YÊU CỦA EM

cái chòm nhỏ, đó là nơi mà bác bảo vệ làm việc và kiểm soát học sinh. Bước vào trong ngôi trường nguy nga tráng lệ nhưng vẫn không thiếu những nét cổ kính trang nghiêm .

Trường đã được xây dựng cách đây hơn ba mươi năm nên đã khá cũ nhưng chính cái cổ kính đó khiến cho ngôi trường trở nên đẹp hơn lạ lẫm hơn với tất cả mọi người khi đến đây. Sân trường mới được lát lại bằng xi măng nên nhìn trắng xóa. Vào trường bạn sẽ được đi qua một hàng cây phượng dài xóa bóng trông như bước vào một thiên đường của thiên nhiên. Lũ trẻ chúng tôi trêu nhau hàng cây đó là hàng cây tình yêu. Chúng tôi cũng chẳng biết nó có từ bao giờ tôi chỉ biết bố tôi nói là từ khi bố đi học đã có nó rồi. Những chú chim thi nhau chơi trốn tìm trên những cành phượng hót râm ran làm cho khung cảnh trở nên lãng mạn và lung linh một cách thần kì.

Ngôi trường được xây dựng hai tầng nhưng chia làm hai khu nhà đó là một khu dành cho lớp một hai ba một khu dành cho lớp bốn và lớp năm. Các lớp được trang trí những hình ảnh rất là ngộ nghĩnh mỗi phòng học có bàn ghế kê thành hàng với bảng đen xinh xắn. Ở các lớp đều được treo ảnh bác Hồ và năm điều bác hồ dạy rất ngay ngắn, dưới đó là bàn giáo viên .

Thật tuyệt khi bước vào lớp 3A của chúng tôi. Không gian thật đẹp và thân thiện, đó chính là ngôi trường ấm áp của chúng tôi. Sân trường chính là nơi mà chúng tôi chào cờ và mọi tổ chức sinh hoạt của chúng tôi với trường đều được diễn ra ở đây. Trường có rất nhiều cây cổ thụ to lớn tỏa bóng mát xuống dưới những hàng ghế đá có những cô cậu học trò chăm chỉ đang ôn bài. Sân trường cũng là nơi mà mỗi khi ra chơi nó lại được tô những sắc màu của các trò chơi mà chúng tôi vẫn thường hay chơi. Phía bên vách của khu nhà cho học sinh lớp bốn và lớp năm là hai phòng máy để chúng tôi học tin học.

Vào những ngày khai giảng hay những ngày nhà giáo Việt Nam là chúng tôi lại được đón những cựu học sinh của trường khiến chúng tôi rất vinh dự. Tôi rất tự hào vì mình là một học sinh của một ngôi trường mang tên một người anh hùng dân tộc Lê Lợi.

Ngôi trường tiểu học Lê Lợi đã in dấu quăng đời tuổi thơ tươi đẹp của tôi. Dù đi xa đâu tôi cũng không thể quên được mái trường này.